

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Kielce, dnia 05.07.2017r.

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
w Warszawie
za pośrednictwem
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO
w Kielcach

Strona skarżąca:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
reprezentowane przez
adw. Magdalenę Nadgowską- Makarewicz
ul. Warszawska 28/11, 25-312 Kielce

Uczestnik postępowania:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Kielcach

Skarga kasacyjna
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach
z dnia 23.03.2017 r. (sygn. akt II SA/Ke 56/17)

Na podstawie art. 173 § 1 ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2016.718 t.j.), zwanej dalej p.p.s.a., działając w imieniu Stowarzyszenia Obrona Zwierząt - zwanego dalej Stowarzyszeniem, na mocy pełnomocnictwa, które stanowi załącznik do niniejszego pisma, udzielonego mi przez Agnieszkę Lechowicz, Prezesa Stowarzyszenia, uprawnioną do reprezentacji Stowarzyszenia na podstawie § 17 pkt 8 rozdz. IV jego statutu, **zaskarżam w całości** wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 23.03.2017 r. (sygn. akt II SA/ Ke 56/17), prawidłowo doręczony w dniu 05.06.2017 r., oddalający skargę w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Wyrokowi temu **zarzucam**:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 151 p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. w zw. z art. 7, art. 75 § 1 i art. 77 k.p.a., poprzez oddalenie skargi, pomimo niedostatecznego wyjaśnienia sprawy w zakresie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, wyrażającego się w zaakceptowaniu przez sąd I instancji nieprawdziwego stanu faktycznego, przyjętego przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach, jakoby wskazanie przez Wójta Gminy Oleśnica w pkt. 1 zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt przez Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Jarosław Dudzik, „terenu Rzeczypospolitej Polskiej”, należało uznać wyłącznie za doprecyzowanie – w sposób ogólny – położenia schroniska, które „bez wątplenia znajduje się na terenie Polski”;
2. naruszenie prawa materialnego, tj.:
 - a) art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2017.1289 t.j.), zwanej dalej u.c.p.g., poprzez jego błędną wykładnię, wyrażającą się w nieuprawnionym utożsamianiu „obszaru działalności objętej zezwoleniem” z „miejscem świadczenia usług” (art. 7 ust. 6 u.c.p.g.), co skutkowało błędnym uznaniem przez sąd I instancji, że obszar działalności schroniska dla zwierząt nie odnosi się do miejsca pochodzenia zwierząt objętych opieką schroniska, a wyłącznie do „usytuowania obiektu lub obiektów, w których prowadzone jest schronisko”;
 - b) art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 19 k.p.a., poprzez nieuwzględnienie skargi na decyzję, pomimo iż zezwolenie na prowadzenie schroniska dla zwierząt wydane zostało przez Wójta Gminy Oleśnica z naruszeniem przepisów o właściwości.

Z uwagi na powyżej sformułowane zarzuty **wnoszę o**:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i rozpoznanie skargi, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym kosztów zastępstwa procesowego;
- rozpoznanie skargi na rozprawie.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Skarżący posiada status organizacji pożytku publicznego, co wynika z dołączonego do skargi odpisu KRS Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 239 § 2 p.p.s.a., nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej. Skarżący nie prowadzi działalności gospodarczej (co również wynika z odpisu KRS).

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23.03.2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach, zwany dalej WSA, oddalił skargę Stowarzyszenia z dnia 30.12.2016 r. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, zwanego dalej SKO, z dnia 08.11.2016 r., znak: SKO.DG-51/3417/4/2016, utrzymującą w mocy własną decyzję z dnia 25.08.2016 r., sygn. SKO.DG-51/1740/2/2016, odmawiającą stwierdzenia nieważności w części decyzji znak: BKŚ.VII.6140.1.2015 Wójta Gminy Oleśnica z dnia 05.10.2015 r., zezwalającej Przedsiębiorstwu Handlowo-Uslugowemu Jarosław Dudzik, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Stanowisko WSA skarżący uważa za nietrafne i argumentuje jak poniżej.

1.

W uzasadnieniu skarżonego wyroku wskazano, jaki stan faktyczny sprawy został przez WSA przyjęty i dlaczego. Jednak w ocenie skarżącego przyjęte ustalenia są merytorycznie błędne.

W myśl ustawy z dnia 02.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2016.1829 t.j.), regulacja (w tym uzyskiwanie zezwoleń) jest wyjątkiem, dotyczącym wskazanych w ustawie sfer działalności. W ramach tak rozumianego wyjątku stanowi się z kolei zasadę, że wydane zezwolenia są bezterminowe i dotyczą całego obszaru kraju (art. 75a ust. 1 ustawy). Od tej zaś zasady przewidziane są znów wyjątki (art. 75a ust. 2 ustawy), m. in. ten z jakim mamy do czynienia na gruncie usług komunalnych określonych w art. 7 u.c.p.g., a więc także prowadzenia schronisk dla zwierząt. Ustawodawca wyraźnie przewidział tu, w ramach wyjątku,

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

określanie w treści zezwolenia *obszaru działalności* (art. 9 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.)
Wskazanie to jest więc istotnym składnikiem takiej decyzji.

Zgodne z powyższym, przedmiotowe zezwolenie Wójta Gminy Oleśnica znak: BKŚ.VII.6140.1.2015, z dnia 05.10.2015 r., dla Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego Jarosław Dudzik, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, wskazuje obszar działalności objętej zezwoleniem, tj. obszar prowadzenia schroniska dla zwierząt. W niniejszej decyzji stanowi on *teren Rzeczypospolitej Polskiej*. Wola takiego, a nie innego określenia obszaru działalności została dobitnie i jasno wyrażona przez organ administracyjny i widoczna jest na pierwszy rzut oka, już na poziomie składni zdania:

1. *Ustala się obszar prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt*
2. *zlokalizowanego w*
3. *Strzelcach, na nieruchomości o numerze ewidencyjnym 879, obręb Strzelce*
4. *- teren Rzeczypospolitej Polskiej*

gdzie pkt 3 wskazuje na lokalizację schroniska, a po myślniku organ określa obszar jego działania.

Tymczasem tego oczywistego faktu nie chciało dojrzeć ani SKO, ani WSA, który w uzasadnieniu skarżonego wyroku wiernie powtarza za SKO, że

(...) dodanie przez Wójta Gminy Oleśnica zwrotu „teren Rzeczypospolitej Polskiej”, należy uznać wyłącznie za doprecyzowanie – w sposób ogólny – położenia schroniska, które bez wątplenia znajduje się na terenie Polski (str. 7 uzas. wyroku).

Stanowisko to jest całkowicie chybione i przeczy literalnemu zapisowi zezwolenia - zapis ten bynajmniej nie jest niejasny, nie wymaga też wykładni. Dla skarżącego oczywistym jest, jaki teren został wskazany w zezwoleniu jako obszar działania schroniska - skarżący podkreślał to wielokrotnie i z mocą podczas całego postępowania. Niestety WSA powstrzymał się od rozstrzygnięcia istoty skargi, tj. zbadania właściwości organu przy określeniu nie miejsca świadczenia usług (o czym w pkt. 2 niniejszej skargi), a obszaru działalności objętej zezwoleniem. Z drugiej strony WSA nie wyjaśnił, jakie jest uzasadnienie dla przyjętego „doprecyzowania”

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

obszaru działalności. Z pewnością zabieg ten jest nielogiczny i niepotrzebny, choćby z tego powodu, że każde schronisko dla zwierząt, dla którego władny jest wydać zezwolenie organ polskiej gminy, leży na terenie RP. Jedynym więc wytłumaczeniem takiej karkołomnej interpretacji treści zezwolenia jest próba wyparcia przez WSA oczywistego stanu faktycznego, jakim było określenie przez Wójta Gminy Oleśnica obszaru działania schroniska po prostu jako terenu RP. Dlatego ustalenia przyjęte przez WSA są merytorycznie błędne, gdyż dotkliwie roz mijają się z prawdą, a niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy było fundamentalnym błędem procedowania, który zaważył na podjętym rozstrzygnięciu, co stanowiło naruszenie art. 151 p.p.s.a. w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. c) p.p.s.a. w zw. z art. 7, art. 75 § 1 i art. 77 k.p.a.

2.

Wyrok WSA oddalający skargę, opiera się na takiej interpretacji przepisów art. 7-9 u.c.p.g., wedle której utożsamiono znaczenie ustawowych terminów „obszar działalności objętej zezwoleniem” (art. 8 ust. 1 pkt 2, art. 9 ust. 1 pkt 2) i „miejsce świadczenia usług” (art. 7 ust. 6).

Utożsamienie takie jest oczywiście błędne. Z przepisów u.c.p.g. wynika, że „miejsce świadczenia usług” ustala się w celu określenia organu właściwego do udzielenia zezwolenia, zatem oznacza ono fizyczną lokalizację zakładu na tle podziału administracyjnego kraju. Natomiast wskazanie „obszaru działalności” jest przedmiotem decyzji o udzieleniu zezwolenia, a więc rozstrzygnięciem władczym, dokonywanym w ramach regulowania działalności gospodarczej przez właściwy organ. Zakładając, iż mamy do czynienia z racjonalnym ustawodawcą, należy przyjąć, iż to rozróżnienie pojęciowe jest nieprzypadkowe i celowe. Tymczasem błędne utożsamienie obu pojęć pozwoliło WSA na zaniechanie ustalenia swobodnego znaczenia „obszaru działalności objętej zezwoleniem” w przypadku zezwoleń na prowadzenie schronisk dla zwierząt, co z kolei umożliwiło uchylene się od oczywistego wniosku, że przedsiębiorca nie może – co do zasady – przyjmować zwierząt z innej gminy niż ta, której organ właściwy był do wydania zezwolenia (tj. gminy, w której zlokalizowane jest schronisko).

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Zarówno we wniosku do SKO z dnia 10.05.2016 r. o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia w części nieważności decyzji z powodu wydania jej z naruszeniem przepisów o właściwości, jak i w skardze do WSA z dnia 30.12.2016 r. strona skarżąca konsekwentnie podnosiła, dlaczego „obszar działalności objętej zezwoleniem” w przypadku schroniska dla zwierząt dotyczy gminy lub jej części i oznacza teren, skąd te zwierzęta pochodzą (czyli obszar na jakim zostały ujęte). Skarżący argumentację tę w całości podtrzymuje. Jednak w uzasadnieniu skarżonego wyroku WSA w ogóle się do niej nie odniósł. Oparł się jedynie na ustawowej definicji schroniska (o czym poniżej), mówiącej o zapewnianiu bezdomnym zwierzętom opieki, by z racji bytu takich „instytucji” wysnuć wniosek, że ograniczenie obszaru, z którego przyjmowane są bezdomne zwierzęta, byłoby „absurdalne” i sprzeczne z „idea” schronisk dla bezdomnych zwierząt. Jednak stanowisko takie jest nietrafne i oderwane od przepisów prawnych, gdyż z punktu widzenia u.c.p.g., prowadzenie schronisk jest działalnością regulowaną właśnie po to, by zapewnić i nadzorować właściwe wykonywanie zadania gminy, zatem ograniczenia w przyjmowaniu zwierząt i zapewnienie odpowiedzialności nadzorczej organu wydającego zezwolenie są tu na pierwszym planie i jak najbardziej służą misji schronisk (a przez to dobru zwierząt), a nie przeczą jej.

Skarżone orzeczenie WSA powołuje na definicję schroniska dla zwierząt zawartą w ustawie z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U.2013.856 t.j.), zwanej dalej: u.o.z., określającą taki zakład jako „miejsce opieki”. WSA nie wziął jednak pod uwagę, że schroniska dla bezdomnych zwierząt opisane w u.c.p.g. nie są instytucjami powołanymi dla jakiejś szczytnej idei (dobro, ochrona zwierząt, opieka nad nimi), lecz stanowią wyłącznie przejaw działalności gospodarczej. W istocie, cel działania schronisk dla bezdomnych zwierząt nie jest dostatecznie określony w przepisach prawa. Można go wywodzić z definicji zawartej w u.o.z., która mówi o „opiece”, lecz odnosi się to wyłącznie do schronisk prowadzonych przez organizacje społeczne – art. 11 ust. 4 (organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, mogą zapewniać bezdomnym zwierzętom *opiekę* i *w tym celu* prowadzić schroniska dla zwierząt, w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego). Natomiast cel działania schronisk dla bezdomnych zwierząt w ogóle nie został określony na gruncie u.c.p.g. Warto w tym miejscu przypomnieć, że „idea” ustanowienia schronisk dla bezdomnych zwierząt w Polsce

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

pojawiła się po raz pierwszy w przepisach administracyjnych z 1961 r. i jednoznacznie przypisywała takim zakładom cel uśmiercania zwierząt bezdomnych (pkt 14 i 19 Pisma Okólnego Nr 48 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 03.10.1961 r. L. dz. URT-IV/92/61 w sprawie uregulowania zagadnienia bezpieczeństwa psów i kotów na terenie miast – w załączniku). Te przepisy o schroniskach dla zwierząt nadal formalnie obowiązywały w momencie uchwalenia u.c.p.g. w dniu 13.09.1996 r., w której do dzisiaj nie określono celu prowadzenia schronisk, a termin „opieka” w ogóle się tam nie pojawia. Przepisy z 1961 r. utraciły ważność dopiero w dniu 17.10.1997 r., tj. w dniu wejścia w życie nowej Konstytucji, która wyeliminowała tego typu akty z katalogu źródeł prawa. Nie spowodowało to jednak, aby w u.c.p.g. wskazano w końcu jakiś (jakikolwiek) cel działania schronisk dla zwierząt. Zatem twierdzenie, że schroniska dla zwierząt w rozumieniu u.c.p.g. stanowią jakieś „instytucje” dla realizowania jakiś „idei”, razi dowolnością, gdyż nie ma żadnej podstawy prawnej. Zapewnianie bezdomnym zwierzętom opieki nie jest przypisane domniemanej „instytucji schronisk”, lecz gminom (publiczne zadanie gmin określone w u.o.z.). Dlatego prawidłowa realizacja tego zadania publicznego wymaga, aby działalność schronisk, regulowana na gruncie u.c.p.g., była ściśle związana z właściwością terytorialną gmin, tj. ich kompetencjami i odpowiedzialnością.

Aby podkreślić poprawność swojego rozumowania WSA powołuje swój własny (nieprawomocny zresztą) wyrok zapadły w sprawie schroniska w Janiku oraz 2 wyroki sądów administracyjnych zapadłe w tej samej sprawie - schroniska w Czartkach. Jednocześnie WSA odrzuca orzecznictwo sądowoadministracyjne, w którym przyjęto, że obszar działalności schroniska dotyczy miejsc pochodzenia przyjmowanych zwierząt. Orzecznictwo to opiera się na oczywistym fakcie, że schroniska dla bezdomnych zwierząt, wymagające zezwoleń na gruncie u.c.p.g., realizują zadania gminne określone w innym akcie normatywnym – u.o.z. Ta zaś zobowiązuje gminy do zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom. Na tym tle odkodowane zostało pojęcie obszaru działalności schroniska dla zwierząt przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt. II OSK 2136/13:

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

*(...) zezwolenie jest formą reglamentacji działalności gospodarczej prowadzonej w związku z nałożonym na gminę obowiązkiem zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom i ich wylapywania. Publiczny charakter tego zadania własnego oraz obowiązek spełnienia wymagań określonych w uchwale rady gminy uprawnia do stwierdzenia, że „obszar działalności objętej zezwoleniem” to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. (str. 11 uzas. wyroku *in fine*).*

Zapadły na tle tego orzeczenia NSA, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 22.09.2015 r., sygn. akt II SA/Łd 559/15, tłumaczy to tak, że skoro odławianie bezdomnych zwierząt i ich umieszczanie w schronisku odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a u.o.z., to umocowanie przedsiębiorcy do sprawowania opieki nad tymi zwierzętami w imieniu gminy musi się ograniczać do terenu danej gminy, gdyż władztwo gminy odnosi się tylko do jej terytorium:

A zatem tak odławianie zwierząt jak i prowadzenie schroniska dokonuje się na podstawie aktów określonych organów danej gminy i zamyka się w granicach tej gminy. Konsekwentnie zezwolenie udzielone Longinowi Siemińskiemu mogło się odnosić wyłącznie do powyższego zakresu. Wobec powyższego – powtarzając za Naczelnym Sądem Administracyjnym – należy uznać, że 'obszar działalności objętej zezwoleniem' to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. (str. 10 uzas. wyroku).

Na uwagę zasługuje również kolejny wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 18.05.2017 r., sygn. akt II SA/Łd 154/17:

(...) Oznacza to tym samym, iż przyjmowanie, odławianie bezpańskich zwierząt z terenu ościennych gmin, jak wskazywała strona skarżąca, wskazuje na przekroczenie warunków określonych w decyzji Wójta Gminy K. z dnia [...] zezwalającej na prowadzenie działalności w formie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, iż organy administracji publicznej dokonały w okolicznościach niniejszej sprawy błędnej wykładni pojęcia "obszar działalności objętej zezwoleniem", zawartego w art.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

9 ust. 1 pkt 2 ustawy, co skutkowało brakiem analizy w kierunku rozstrzygnięcia, czy faktycznie prowadzący schronisko naruszył warunki udzielonego mu przez gminę zezwolenia, co wskazuje na naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.

Nie sposób zgodzić się z argumentacją Kolegium, że za prezentowanym przez organy rozumieniem "obszaru działalności" przemawia wykładnia celowościowa, wskazująca na zasadność przyjmowania zwierząt z terenu innych gmin niż ta, która wydawała zezwolenie i na której terenie schronisko się znajduje, z uwagi na dobro zwierząt i ich ochronę przed niehumanitarnym traktowaniem.

Wreszcie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 31.01.2014 r., sygn. akt II SA/Kr 1477/13 (zapadły w analogicznych okolicznościach faktycznych i identycznym stanie prawnym jak w niniejszej sprawie):

Odnosząc się do kwestii obszaru działania schroniska, który został określony jako teren całej Polski stwierdzić należy, że zgodnie z art. 7 ust. 6 zezwolenia, o których mowa w ust. 1 udziela w drodze decyzji wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług. Zatem powinno się odnieść możliwość prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt do terenu gminy Raclawice. (str. 8 uzas. wyroku).

Wyrok ten spowodował unieważnienie decyzji organu gminy zezwalającej na prowadzenie schroniska w Raclawicach w punkcie określającym obszar prowadzenia działalności jako teren Polski.

Tymczasem skarżone orzeczenie WSA świadczy o nie wzięciu pod uwagę treści przepisów prawa, które obowiązek „zapewnienia miejsca w schronisku” przypisują nie przedsiębiorcom, lecz gminom, i które znajdują się nie w u.c.p.g., lecz w u.o.z. Konieczność brania pod uwagę przepisów u.o.z. przy interpretacji kwestii zezwoleń dla przedsiębiorców prowadzących schroniska jest oczywista i była już rozpatrywana przez NSA. Jednakże wnioski NSA z takiej interpretacji celowościowej były zupełnie przeciwne do tych, do których doszedł WSA w skarżonym wyroku.

KANCELARIA ADWOKACKA
Adwokat Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Podsumowując, w niniejszej sprawie jasnym jest, że wskazanie w zezwoleniu terenu RP jako obszaru działania schroniska dla zwierząt narusza przepisy o właściwości. W związku z tym przedmiotowe zezwolenie wydane zostało z naruszeniem art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 19 k.p.a., który nakazuje, aby organy administracji publicznej z urzędu przestrzegały swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Pomimo to, WSA skargę oddalił, czym naruszył powyższe przepisy.

Z uwagi na opisane błędy popełnione przez sąd I instancji, skarżony wyrok nie powinien się ostać w obrocie prawnym. W związku z tym skarga niniejsza jest zasadna i w całości zasługuje na uwzględnienie.

ADWOKAT
Magdalena Nadgowska-Makarewicz

Załączniki:

- 1. Pismo Okólne Nr 48 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 03.10.1961 r. L. dz. URT-IV/92/61 w sprawie uregulowania zagadnienia bezpańskich psów i kotów na terenie miast*
- 2. 2 odpisy skargi kasacyjnej wraz z załącznikiem*
- 3. odpis KRS Stowarzyszenia*
- 4. pełnomocnictwo*